Ἐφημερὶς «Θεσπρ. Νέα»
Πειραιῶς 27 Κ.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ · ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἔτος ἱδρύσ. 1934. ΠεριόδοςΓ' Ἀριθ. φύλλου 303]404 | Ἰδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής | ΚΥΡΙΑΚΗ 21 Ἰουνίου 1959

Ἡ πορεία τῶν ἐργασιῶν διά τήν ἀνακατασκευήν τῆς ὁδοῦ Ἡγουμενίτσης Ἰωαννίνων εἶναι τοιαύτη ὥστε οὐχί μόνον νά γεννᾶ ἀμφιβολίες γιά τήν μή ἐντός τοῦ ἔτους ἀποπεράτωσιν ἀλλά νά δημιουργῇ τήν πεποίθησιν περί τούτου.

Εἶναι ἀνάγκη οἱ Νομάρχαι ἀμφοτέρων τῶν Νομῶν νά ἐνημερώσουν τήν Κυβέρνησιν.

Ἕνα χωριό πού ζεῖ μέσα στούς ἐφιάλτες

ΣΙΔΕΡΗ

...Οὔτε πεζοῦλι καινούργιο... Ὄχι! Τό χωριό μας δέν θ' ἀφανισθῆ. Δέν εἶναι Σόδομα τό χωριό μας. Θά ζήση!

Τά ὁλόλευκα σπιτάκια του ἀρμενίζουν
μεσ' τῆς ἐλιᾶς τή θάλασσα τήν ἀσημιά
φουγάρα, ὁλόϊσια, τά τζάκια σου, καπνίζουν,
στά πέρατα μηνώντας, τῆς δουλεψης τήν ὀμορφια.

Στήν πλώρη σου, τήν Ἐκκλησιά κρατᾶς μὲ τό καμπαναριό
καὶ φάρος σου στημένο τὸ Σχολειὸ ψηλὰ
Γιά χίλιες χάρες ἡ ζωή σου μοῦ μιλᾶ
Ὦ Σίδερη, ἀγρότισσα, ἡ λιόλουστο χωριό.

Ἔτσι καράβι καλοτάξειδο εἰρηνικό καί φιλόπονο, τήν ἔπλασε τήν Σίδερη ἡ Νοσταλγία κάποτε. Ὅπως εἶναι. Στ' ἀπόσκια ἐκεῖ τοῦ βουνοῦ ριγμένα τά 70 σπιτάκια της.

Χωριό χαμένο στό σύδενδρο τῶν ἐλιῶν τῆς ζείδωρης φύσης καί τοῦ ἀνθρώπινου μόχθου. Προικισμένο μέ ὁρίζοντα πλατύ καί θέα ὅσο κανένα ἴσως ἄλλο χωριό στήν ἐπαρχία. Κάθε σπιτικό τήν προκοπή του κι' ὅλα μαζί μέ λισσολοϊ γιά τήν κυψέλη του, τήν Σίδερή τους. Ἀθόρυβα μέ λίσσια οἱ Σιδερίτες, ὅπου κι' ὅσο κι' ἄν ταξείδεψαν, τήν φτωχή γῆ τῆς Σίδερής τους ἀποζήτησαν. Δουλευτάδες ἀκούραστοι τῶν μικρῶν ἰδιοκτησιῶν τους, εὐτύχησαν νά μετουσιωθῆ ὁ τίμιος ἱδρῶτας των, στό φημισμένο «σιδερίτικο» λάδι τους.

Δέν ἀποπλανήθηκαν ἀπό τίς χίλιων λογιῶν Σειρῆνες τῶν πόλεων καί δέν ξερριζώθηκαν ἀπό τό κῦμα τό θολό τῆς ἀστυφυλίας. Ἡ ἀγάπη κι' ἡ θέληση νά ζήσουν τίμιοι δουλευτάδες στό χωριό τους. τούς ἔδωσε τήν δύναμη νά γίνουν δημιουργοί στόν τόπο τους. Ἔπλασαν ἐπί σειράν γενεῶν ἕνα περιβάλλον πολιτισμένο, δημιούργησαν ἕνα χωριό λαμπρό, διαμάντι ὀμορφιᾶς καί ἀστέρι πρόοδου. Καί ὁ ζῆλος κάθε ἡμέραν περισσότερος γιά τήν κατωκευήν ἔργων πολιτισμοῦ, προόδου καί βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Δύο ἐλλείψεις μεγάλες ἔμεναν. Ἡ ὕδρευση καί ὁ αὐτοκινητόδρομος γιά τό χωριό. Καί νά ποῦ ἐκεῖ πού σέ μιά θέση κοντά στό χωριό, παρουσιάστηκαν σημάδια πού ἡ ἐμπειρία τά θεωρεῖ ἀπόδειξη πλουσίων πηγῶν νεροῦ. Ἦτο ὅμως ἀπαραίτητος ὁ εἰδικός γιά νά ἀποδεῖξη τό σημεῖον πού προσφέρεται γιά τήν συγκέντρωσιν τῶν ὑδάτων καί τήν κατασκευήν ὑδραγωγείου. Τό Κράτος ἄκουσε τήν φωνή παρακλήσεως ἀπό τήν Σίδερη καί ἔστειλε τόν εἰδικό ἐπιστήμονα, τόν γεολόγο. Πρίν λίγες ἡμέρες ἦλθε ὁ γεωλόγος, αὐτός πού ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ περίμεναν σωτῆρα τους. Θ' ἄβρισκε αὐτός τό κρυμμένο νερό καί θά ἔδειχνε τό στερεώτερο ἔδαφος γιά τόν δρόμο. Θά ἔδινε νέα ζωή στό χωριό καί μεγαλύτερον ζῆλον γιά δουλειά καί πρόοδο...

Ὁ κ. Γεωλόγος ἔρχεται, ἦλθε... Νά, σκύβει ἐκεῖ στόν τόπο πού κρύβει τό νερό. Σκάβει, πιάνει χῶμα, τό ἐξετάζει... καί σηκώνει ὕστερα ἀργά τό κεφάλι του κι' ἀγκαλιάζει μέ τό βλέμμα του ὅλο τό χωριό. Κάποιο χαμόγελο αἰνιγματίζουν τά χείλη του... Οἱ μαζεμένοι γύρω του Σιδερίτες κρεμασμένοι ἀπό κάθε κίνησή του, φουντώνουν τίς ἐλπίδες τους. Αὐτό εἶναι. Ὁ Θεός τους χαμογέλασε. Ὁ Θεός τους, ὁ κ. Γεωλόγος, βρῆκε τό νερό. Καί τόλμησαν:

—Εἶναι πολύ τό νερό κ, γεωλόγε; Φτάνει γιά ὅλο τό χωριό;

—Τό χωριό φεύγει! ἀντήχη σε ξερά ἡ φωνή τοῦ γεωλόγου.

—Ὄχι κ γεωλόγε. Λίγοι μόνο, ἐλάχιστοι λείπουν στά ξένα ἀπό τό χωριό. Κί' αὐτοί τώρα πού μᾶς βρήκατε τό νερό, θά γυρίσουν ἐδῶ κοντά μας, θά νοικοκυρέψωμε τό χωριό μας, θά ἰδῆτε. Πέστε μας πού εἶναι τό νερό;

—Τί νερό ἄνθρωποι μου; Δέν καταλάβατε; Κατρακυλᾶ ὁ τόπος σας, τό χωριό φεύγει συθέμελα. Πρέπει νά φύγετε ὅλοι σας, κινδυνεύετε! Νά φύγετε!

Τά γόνατα λύθηκαν. Πνίγηκαν οἱ φωνές. Γουρλωσαν τά μάτια ἀπό τόν τρόμο. Καί ρώτησε δειλά, ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ.

—Κι' ὁ δρόμος; Ἀπό ποῦ πρέπει νά μπῆ στό χωριό;

—Εἶπα! Χωριό δέν ὑπάρχει πιά. Θά σβήσει. Θά μείνει γυμνό τό βουνό καί χαράδρες καί κρημνοί, τίποτε ἄλλο. Κοιτάξτε τό μηχάνημα πού δείχνει ὅτι φεύγομε! Ὅλη ἡ ἔκταση τοῦ χωριοῦ ὑποχωρεῖ ἀργά ἀλλά σταθερά. Σάν ἕνα μεγάλο παγόβουνο ἐπάνω στά θαλάσια ρεύματα. Νά ὅπως σᾶς κάνω τό σχῆμα ἐδῶ, στόν πίνακα.

—Μά ἐμεῖς θέλομε νά χτίσωμε, νά στολίσωμε. νά δημιουργήσωμε, ἐπιμένει ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ. Βλέπετε αὐτό τό νεόχτιστο σπίτι; Ὁ νοικοκύρης του πῆγε σήμερα στήν πόλη νά πάρη ὑλικά νά ρίξη τήν στέγη του!...

—Ὄχι Πρόεδρε. Δέν εἶναι γιά προκοπή τό χωριό σας. Νά κάνης συστάσεις σέ ὅλους, νά μή χτίσουν τίποτε καινούργιο. Οὔτε πεζοῦλι. Νά φύγετε ἀπ' ἐδῶ! Ἐγώ φεύγω δέν ἔχω ἄλλο νά σᾶς εἰπῶ. Θά κάνω τήν ἔκθεσί μου καί θά τήν παραδώσω στήν ὑπηρεσία μου. Νά τήν πάρετε ἀπ' ἐκεῖ καί θά ἰδῆτε ὅτι πρέπει νά φύγετε...

Νά φύγωμε! Πῶς βγαίνει μέ τόση εὐκολία ἀπό τά χείλη σας, ὁ τρομερός αὐτός χαλασμός κ, γεωλόγε; Πῶς θέλετε νά ξεκληρισθῆ αὐτό τό χωριό πού σᾶς εἶδε γιά τόν καλό Θεό του; Πῶς ρίξατε τόν πάγο στίς θερμές καί παλλόμενες ὀπό ζωή καρδιές τῶν κατοίκων του; Νά ξεκληρισθοῦμε ἀπό τό χωριό μας! Ἀπό τήν Σιδερή μας πού ριζώσαμε ἐκεῖ καί κρατηθήκαμε, χωρίς νά μπορέση καμμιά μπόρα μέσα στούς αἰῶνες νά μᾶς ξεριζώση! Βάρβαροι κατά καιρούς, Τοῦρκοι, ἐπιδρομεῖς, ἀλβανοτσάμηδες, Γερμανοί, Ἰταλοί, πρόσταξαν τήν φυγήν μας, ζήτησαν τόν χαλασμό κι' ἀφανισμό μας. Ἀλλά κρατήσαμε τήν Σίδερή μας Κεφαλοχῶρι ἀκέραιο, συγκροτημένο καί ἀλώβητο. Καί ἀποφύγαμε τό ξεκλήρισμα, ἑνωμένοι μπροστά στούς κινδύνους, μ' ἕνα πνεῦμα ἀντιστάσεως Σιδερίτικο καί Ἑλληνόπρεπο. Μέ ἀγῶνες σκληρούς, πότε μέ τό ὅπλο στό χέρι καί πότε μέ ἐλιγμό ἀξιοπρεπῆ ὑπερασπίσαμε τήν τιμή, τούς βωμούς καί ἑστίες μας, καί τούς τάφους τῶν πατέρων μας κρατηθήκαμε. Κάστρο τῶν ψυχῶν μας ἡ Σίδερή μας, δέν λύγισε ποτέ, μά πάντα βάδισε στό δρόμο τῆς προκοπῆς. Καί τώρα προστάζετε νά σβήση; Θά διαλύση ἡ ἔκθεσίς σας ἕνα τέτοιο χωριό;

Μά ὄχι! Δέν θά ἀφανισθῆ ἡ Σίδερη. Δέν θά κατρακυλίση. Σόδομα δέν εἶναι τό χωριό μας.

Μόνο τό παράξενο μηχάνημα τοῦ κ. γεωλόγου θά συνέλθη καί θά ἀρκεσθῆ στήν κοινή ἀναγνώριση ὅτι εἶναι ἱκανό νά σκαρώνη τέτοιες τραγωδίες. Καί θά κατευθύνει τό ἀβρό χέρι τοῦ σοφοῦ γεωλόγου νά γνά χαράξη στήν ἔκθεσή του τοῦτο μόνον, «Ἦ-αν ἕνας ἐφιάλτης, ἕνα ὄνειρο κακό πού πέρασε. Ἡ Σίδερη θά ζήση». Ναί, καί θά ζήση.

Γ. ΦΤΕΛΙΑΣ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Εἶναι πολλά θέματα τά ὁποῖα παρ' ὅτι εἶναι οὐσιώδη καί βασικά διά τήν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν κατοίκων τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν τούτοις παραμένουν ἐν ἐκκρεμότητι συνεπεία ἐλλείψεως συντονισμοῦ καί δραστηριότητος ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων Ὑπαλλήλων.

Καί εἶναι τοῦτο ὀλέθριον διότι δέν ἔχει μόνον ἐπί τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου τόν ἀντίκτυπον ἀλλά καί ἐπί τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διά τήν προώθησιν καί ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων πού τούς ἀπασχολοῦν, ὅταν διαπιστώνουν τήν ἀδιαφοραν τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν εἰς τάς ἐπιλύσεις των, ὄχι μόνον δυσανασχετοῦν, ἀλλά καί καταφέρωνται κατά τῆς λειτουργίας τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, πρόγμα πού ἀντανακλᾶ ἐπί τῆς Διοικήσεως τοῦ τόπου.

Ἔτσι πρό ἡμερῶν εἴχομεν διαμαρτυρίαν τῶν ἐμπορεσαγγελματιῶν τῆς πόλεως Παραμυθίας καί τῶν Φιλιατῶν καθώς καί τῶν ἄλλων πόλεων διά τήν μή εἰσέτι ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἀστικῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων

Ἀλλεπαλλήλους ἐπίσης διαμαρτυρίας τῶν Κοινοτήτων κατά τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καί Κοινοτήτων διά τήν μή προώθησιν τῶν Κοινοτικῶν ἔργων, εἰς τήν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ ἀντιμετώπισις τῆς διαβιώσεως τῶν κατοίκων καί ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας των.

Δέν θά ἐπεκταθῶμεν εἰς τούς ἄλλους τομεῖς τῆς Δημοσίας ζωῆς τοῦ τόπου μας διότι ἐάν ἀναφερθῶμεν καί στό θέμα τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Γραικοχωρίου τότε θά ἔχωμεν εἰκόνα καρδιωτικήν Ἡ στήλη αὕτη ἀσχολουμένη καί διά μίαν ἀκόμη φοράν ἐπί τοῦ θέματος τοῦ ἐπισύρει τήν προσοχήν τῆς Διοικήσεως μέ τήν πεποίθησιν ὅτι θά κάμη τάς δεούσας συστάσεις στάς Ὑπηρεσίας, διά τήν ἐνεργόν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπασχολούντων καί τούς πολίτας καί τόν τόπον ζητημάτων

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Η ΡΑΒΕΝΗ ΦΙΛΙΑΤΩΝ ΣΥΝΔΕΘΗΟΔΙΚΩΣ ΜΕ ΒΡΟΥΣΙΝΑΝ

Ἡ ΜΟΜΑ ἀρχίζει συντόμως τήν κατασκευήν καί σκυρόστρωσιν τῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας Λεπτοκαρυᾶς—Λίστης Ἁγίας Μαρίνας—Πωγωνίου

Ἐντός τοῦ προσεχοῦς τά χωριά τῆς Μουργκάνας ἀποκτοῦν πλῆρες ὁδικόν δίκτυον ἀπό Φιλιάταις — Πωγώνι

Εἰς συνεδρίασιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συλβουλίου τοῦ Νομοταμείου τῆς 8ης τρ. ἐνεκρίθη πίστωσις δρχ. 60 χιλ. διά τήν σύνταξιν τῆς τεχνικῆς μελέτης τῆς ὁδοῦ Βρουσύνης—Λεπτοκαρυᾶς, Λίστης Ἁγ. Μαρίνης Πωγωνίου προκειμένου ν' ἀρχίση ὑπό στρατιωτικῆς Μονάδος ΜΟΜΑ ἡ διανοιξις καί σκυρόστρωσις τῆς προαναφερθείσης ὁδοῦ.

Οὕτω ἀποκαθίσταται καί ὁλοκληροῦται μιά βασική ὁδική ἀρτηρία πού θά συνδέση τήν Θεσπρωτία μέ τήν περιοχήν τοῦ Πωγωνίου καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Τό ἔργον τῆς μελέτης ἀνετέθη στόν ἐργολάβον κ. Χατζηδοῦρον ὅστις καί ἤρχισεν τῶν ἐργασιῶν τῆς χαράξεως.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΡΑΒΕΝΗΣ

Ὁμοίως τό Νομαρχιακόν συμβούλιον κατά κατά τήν αὐτήν συνεδρίασιν ἐνέκρινεν πίστωσιν δρχ. 50 χιλ. διά τήν πληρωμήν τῆς Μηχανοκαλλιεργείας διά τάς ἐκτελεσθείσας ἐργασίας διά τῶν μηχανημάτων της ἐπί τῆς ὁδοῦ Βρουσίνας Ραβενῆς

Διά τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν ὁλοκληρώθη ἡ διανοιξις τῆς ἐν λόγω ὁδοῦ καί ἐπετεύχθη ἡ δι' αὐτοκινήτου σύνδεσις τῆς Ραβενῆς μέ τήν Βρουσίνα. Ἤδη συνεχίζεται ἡ διανοιξις τῆς ὁδοῦ ἀπό Κεραμίτσης πρός Ραβενήν διά νά συνδεθῆ ἡ περιοχή αὕτη μέ τό Φιλιάτι.

Αἱ ἐργασίαι προχωροῦν ἱκανοποιητικῶς

Ἐφ' ὅσον δε ἐξευρεθῆ καί ἄλλη πίστωσις πιστεύεται ὅτι ἐντός τοῦ ἔτους νά ἐπιτευχθῆ καί ἡ σύνδεσις αὕτη. Πάντως πιστεύεται ὅτι τό πρ. ἔτος τό αὐτοκίνητον ἀπό Βρουσίνας μέσω Κεραμίτσης θά φθάση εἰς Φιλιάταις διάνα πραγματοποιηθῆ καί αὐτό τό ὄνειρον

ΠΕΡ. ΜΟΥΡΓΚΑΝΑΣ

Οὕτω ἡ περιοχή αὕτη τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν θά παρουσιάζει ἕνα ὁδικόνσύμπλεγμα, ποῦ θά ἐξυπηρετεῖ ὅλα τά χωριά τῆς ἠρωϊκῆς Μουργκάνας Κατωχώρια καί Ἐπανοχώρια.

Διότι ἐκτός τῶν δύο ἀρτηριῶν ποῦ ἀναφέραμεν μεγοργόν ρυθμόν ὁλοκληροῦται καί ἡ ἄλλη ἀρτηρία Φιλιάταις— Ἁγ. Πάντες—Τσαμαντά — Βαβούριον—Λειά—Λίστα— Λεπτοκαρυά—Βρουσίνα καί Λίστα—Πωγῶνι.

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΣΠ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ

Στό γούπατο ποῦ σχηματίζεται στή ρίζα τοῦ Μπουζουριοῦ, κακοτρόχαλου καί σφηνολίθαρου χαμηλοῦ ραχόβουνου τῆς Θεσπρωτίας μωλῶνουν στ' ὀπόσκιο τά λιγοστά σπίτια, πού ἀπόμειναν, ἀνάμεσα πολλῶν ἐρειπίων καί χαλασμάτων τοῦ Μαργαριτιοῦ χτισμένου κατά τόν Πουκεβίλη ἀπό τούς Ἐνετούς τό 1430 τοῦ ὁποίου τό κεφάλι βρίσκεται στό φύτρωμα τοῦ βοινοῦ, τά ποδάρια στήν ἄκρη τοῦ κόμπου καί τά χέρια ἁπλώνονται, τό ἕνα πρός τή συνοικία τοῦ Κένταλιου καί τἄλλο κατά τή Μόρφη.

Τά ρημασμένα σπίτια κοίτονται σωροβολιό, ἄλλα σκελεθρωμένα, σάν ψόφια πρόβατα, ποῦ νά τἄφαγαν τά ὄρνια κι' ἔμειναν τά κόκκαλά τους, κι' ἄλλα ἐγκαιροχαλασμένα, ξέσκεπα, μισογκρεμισμένα, κοιλιασμένα: στέκονται σταλαματίς, ἕτοιμα νά καταρρέψουν.

Ὁ ἥλιος βρίσκεται ἀκόμα πίσω ἀπό τή ράχη Κορυδαλός ἀπό τά χαλάσματα τοῦ κάστρου πετάζεται τ' ἀψήλου νά βρεῖ τόν ἥλιο καί κελαϊδίζοντας διαγράφει ἀπό τή χαρά του κύκλους στύν ἀγέρα πολύ ὥρα.

Δύο τρεῖς ἀνέρχονται στό αὐτοκίνητο στήν πλατεία, τό ὁποῖο κουρναρίζοντας ἀναχωρεῖ γιά τήν Ἡγουμενίτσα καί πολλά παιδάκια τρέχουν γιά τό σχολεῖρ μὲ τά βιβλία παραμάσχαλα.

Γλιστράει στά λιθόστρωτα κατηφορικά στενόδρομα ἕνας μηδενιστής ἀπό τό φερεῖκο λαό ποῦ ξεκινημενος πρό πολλῶν αἰώνων ἀπό τά βάθη τῆς Ἀσίας γυρίζει δουλοπρεπής καί ξεπεσμένος ἀνά τόν κόσμο σάν νά τόν παιδεύει κόπια βαριά θεϊκή κατάρα. Τό πιοτί τόν ἔχει καταντήσει ράκος. Ξυπόλυτη ὁμογενῆ του τόν σηκώνει ἐλεεινολογώντας τον: «ὠρὲ μπουμπουνιασμένε, ἀστραπή νά σὲ βαρέσει καλλίτερα, καὶ νἄναι ἐαστεριά, παρά νά σέρνεσαι ἔτσι» καὶ τραβάει γιὰ νερὸ στὴ βρύση ὅπου ἀνεμοντυμένες παρθένες μ' ἀσπροκόκκινα ποδάρια καὶ μὲ τὰ τσὶτσια τῶν χεριῶν καὶ τοῦ λαιμοῦ στό ἥλιο, πλένουν τ' ἄπλυτα ροῦχα πετροβολώντας ἡ μιά τήν ἄλλη μέ στάλες νεροῦ.

Ἀφοῦ σηκώθηκε ἀπό τό σιάδι ὁ μηδενιστὴς εὐχαριστεῖ ἐκείνη ποὺ τόν βοήθησε ἀπὸ τὴ γῆς ὡς τό Θεό, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ καπηλειό ἀπό τό ὁποῖο πρὸς ὀλίγου εἶχε βγεῖ.

Ἀπό τετιανούς ἔχει πολλούς τὸ Μαργαρίτι, ποὺ τούς εἶχαν σιμάσει οἱ ἀγάδες γιὰ περέτια.

Σκεφτικοὶ οἰκογενειάρχες γυρίζουν ἀλάρωτοι τὰ καλτεριμα, σάν νά τούς χορεύει ὁ τόπος, ἔχουν βουνὰ στό σπίτι καὶ δὲν τούς χωράει νὰ κάθονται μέσα. Ρωμωμένες θυ-

(Συνέχεια εἰς τήν 2 σελ.)

ΤΟ ΦΟΙΝΙΚΙ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Ν. ΜΗΤΣΗ Πολιτευτοῦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ.)

Πέρασαν τά δύσκολα χρόνια κι' ἤλθαν ἡμέρες ἀνησυχίας καί εἰρήνης. Ὁ κόσμος ρίχτηκεν στά εἰρηνικά ἔργα. Καί τό Φοινίκι ὅπως καί ὅλα τά χωριά δέν ἔμεινε πίσω. Τό Φοινίκι ἡ πρώτη του φροντίς ἦτο νά ἐνεργήση διά τήν ὑδρευσίν του καί ἐζήτησε νά πάρη νερό ἀπό τόν πλάτανο τῆς περιοχῆς τοῦ γειτονικοῦ Γηρομερίου. Δυστυχῶς ὅμως δέν εὑρέθη τρόπος συνενοήσεως.

Ἡ Κοινότης Φοινικίου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐστράφη πρός τό Φιλιάτι. Ἤλπιζε νά βρῆ ἐκεῖ κατανόησιν καί στοργικόν ἐνδιαφέρον. Ἔγιναν συνενοήσεις, κατεστρώθησαν σχέδια, καί ἐδίδοντο ὑποσχέσεις καί λόγοι τιμῆς ὅτι δέν θά συνδέσουν τάς τύχας των στό ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῶν δύο Κοινοτήτων. Ὁ κ. Δήμαρχος ἔδιδε τόν λόγον του στάς Ἀθήνας στόν Σύλλογον Φοινικιωτῶν, ὅτι πρέπει νά θεωρεῖται πλέον βεβαία ἡ ὕδρευσις τοῦ Φοινικίου ἐκ τοῦ κοινοῦ ἀγωγοῦ πού θά ὁδεύει πρός Φιλιάταις. Πρός τοῦτο ἐζήτησεν μάλιστα καί τήν συνδρομήν τῶν Φοινικιωτῶν, οἵνες τοῦ ἐδήλωσαν ὅτι θά εἶναι πρόθυμοι σέ κάθε του ἐνέργειαν. Ἀπό τόν Πρόεδρον τοῦ Φοινικίου ἔλαβεν καί προκαταβολήν 5000 δρχ. διά τήν ἀγορὰν σωλήνων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Δέν ἐζητήσαμεν ἀπόφασιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου, δέν ἐζητήσαμεν ἄλλας νομικάς δεσμεύσεις, ἀλλά δώσαμεν πίστιν στάς ὑποσχέσεις εἰς τούς Νομίμως ἐκπροσωποῦντας τόν Δῆμο, καί διότι νομίσαμεν ὅτι διά τῆς τοιαύτης συναλλαγῆς καί συνενοήσεως δημιουργεῖται μία συμφωνία. Οὕτω ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι στάς ἀρχάς πού δέν ὑπῆρχεν ἡ πλήρης βεβαιότης τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, τῆς ὑδρεύσεως ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Ἁγίου Νείλου, ζητοῦσαν συνεταίρους εἰς τά ἔξοδα, καί τώρα πού τό ἔργον ἔγινε πραγματικότης αὐτά ξεχάστηκαν, καί αἱ ὑποσχέσεις καί οἱ λόγοι τιμῆς, ἠγνοήθησαν.

Ὁ κ, Γ. Βουγίδης τό ἄρπαξε τό θέμα, καί τό ἔκαμε ἰδανικόν του, καί προορισμόν τῆς γεροντικῆς ζωῆς του. Δέν στέρισε ὅμως, διότι δέν τό στήριξεν στήν θέλησιν τοῦ φιλότιμου καί συμπαθοῦς λαοῦ τῆς πόλεως τῶν Φιλιατῶν, ὁ ὁποῖος γνωρίζει ποιά εἶναι τά ὑψηλά ἰδανικά καί ποιά τά τιποτένια.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ λαός τῶν Φιλιατῶν δέν εἶναι σύμφωνος μέ τήν γνώμην τοῦ κ. Βουγίδη, διότι ὁ λαός αὐτός δέν ζεῖ μόνος του. Ζεῖ καί συνεργάζεται μέ τούς κατοίκους τῶν γύρω χωριῶν. Γνωρίζουν οἱ Φιλιαταῖοι ὅτι πρέπει νά ὑπάρχη ἀμοιβαία κατανόησις, καί ἀλληλοεκτίμησις, καί ὅτι τά συμφέροντά τους εἶναι στενά συνδεδεμένα μέ τά συμφέροντα τῶν γύρω χωριῶν. Εἶναι παράλληλα καί ὄχι ἐπάλληλα. Τά χωριά παράγουν καί πωλοῦν στήν ἐπαρχίαν τά γεωργικά καί κτηνοτροφικά προϊόντα των, καί οἱ χωρικοί ἀγοράζουν τά βιομηχανικά προϊόντα ἀπό τήν πόλιν. Τά ἐμβάσματα ποῦ εἰσρέουν εἰς τά χωριά ἀπό τό ἐσωτερικόν τῆς χώρας, ἢ ἀπό τό ἐξωτερικοί, στήν ἐπαρχία δοπαιῶνται, ὅταν τίς πέμπτες πλημμυρίζειτό Φιλιάτι, ἀπό τούς φιλότιμους, ἐργατικούς καί ἡρωικούς μας χωρικούς. Μέ τήν συναλλαγήν αὐτήν περισσότερον ὠφελοῦνται οἱ Φιλιαταῖοι καί ὀλιγώτερονοἱ χωρικοί μας. Νά διατί ἡ ἐπαρχία ἔχει ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον νά συμβάλη νά ἔχη χωριά παραγωγικά καί εὐημεροῦντα, καί αἱ σχέσεις των νά εἶναι ἀγαθαί, ἀλλά καί νά δημιουργῇ προϋποθέσεις, καί νά προσφέρεται σέ ὁποιανδήποτε περίπτωσιν διά τήν ἐξύψωσιν τοῦ μορφατικου καί βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν γύρω χωριῶν της, καί γενικώτερον ὁ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Τό χρῆμα ἑλκύει καί διαφθείρει. Ὁ χρυσός γιά τούς περισσότερους λάμπει παράπανω ἀπό τόν Χριστό. Ὑπάρχουν δέ ἐκεῖνοι ποῦ ἐπειδή ὁ Χριστός τους ἔχει χάσει τήν ἐλκυστικότητα καί τήν λάμψη του, προσφέρουν χρυσόν γιά νά πουλήσουν τόν Χριστόν των. Αὐτό καλοῦμε ἀθέμιτο προσηλυτισμό. Αὐτόν τόν ἀπαγορεύει τό Ἑλληνικό Σύνταγμα καί δικαίως γιατί πρωταρχικά τόν καταδικάζει ἡ ἠθική καί ἡ συνείδησις.

Ὑπάρχουν δυστυχῶς μερικοί, ποῦ νομίζονν πῶς ὑποχρέωσαν τόν Χριστόν μέ τήν ἀπόφασί τους νά Τόν ἀκολουθήσουν. Μή νομίσετε πῶς μιλῶ γιά ἀσήμαντους ἀνθρώπους. Μιλῶ γιά ἕνα ἀπό τούς μεγαλυτέρους ἀποστόλους τόν Πέτρο. Ξέρετε τί ὁ Πέτρος τόλμησε νά πῆ στόν Χριστόμιά μέραι Ἰδού ἡμεῖς ἀφήκαμε πάντα καί ἀκολουθήσαμέν σοι τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;» (Ματθ. ιθ 27). Ἡμεῖς τ' ἀφήσαμε ὅλα γιά νά Σὲ ἀκολουθήσουμε, τί γίνεται τώρα; Θά βγῆ τίποτα ἀπό αὐτή τή δουλειά; Ἤθελε ὁ Πέτρος κάτι τό χειροπιαστό κάποια πολιτική ἐπί τῶν συνανθρώπων του ἐξουσίαν.

Πολλές φορές διερωτῶμαι γιατί ὁ κόσμος μας δέν μπορεῖ νά δῆ καλλίτερες ἡμέρες. Ξέρετε ποιά εἶναι ἡ κυρία βασική αἰτία; Ἔπαυσε νά ὑφίσταται μέσα στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀγνότης τῆς πρός τό καθῆκον προσηλώσεώς μας Τά μάτια μας εἶναι καρφωμένα πάνω στόν Χριστόν, ἀλλά πέραν τοῦ Χριστοῦ θέλουμε νά δοῦμε τόν χρυσό νά γυαλίζει, κι' ἄν δέν γυαλίζει ὅπως τόν θέλουμε, τότε ἀφίνουμε καί τόν Χριστό.

Ἡμεῖς ἀπαγορεύουμε καί ἀπεχθανόμεθα τόν ἀθέμιτο προσηλυτισμό, Ἀλλ' ὁ Χριστός ἀπεχθάνεται τή σκόπιμη προσκόλλησι. Γινόμεθα μαθηταί Του γιατί ἐλπίζουμε νά κερδίσουμε κάτι. Προσκολλώμεθα σέ κάποιο κόμμα γιατί θά μπορέσουμε νά ὠφεληθοῦμε ἀπό αὐτό. Ἡ ἐποχή μας ἔχει πλημμυρίσει ἀπό ἀβδέλλες ποῦ ἔχουν προσκολληθῆ στόν κρατικό καί τόν ἐκκλησιαστικό ὀργανισμό. Ξέρετε πότε ἡ Ἑλλάδα μας θά ἦταν μεγάλη στά μάτια τοῦ κόσμου, ἄσχετο ἄν ἦταν μικρή σέ γεωγραφική ἔκτασι. Ὅταν ὁ κάθε Ἕλλην στήν ἀτομική του ἐλευθερία ἔθετε αὐτοβούλως περιορισμούς γιά τό καλό τοῦ συνόλου. Ὅταν τά ἄτομα ἔδιδαν τήν ἐλευθερία καί τήν ἀξία στό ἔθνος καί ὄχι τό ἔθνος στά ἄτομα. Μέγα μέρος τοῦ Χριστιανισμοῦ κατήντησε σάπιο γιατί περίσσευσαν οἱ φίλαυτοι Πέτροι, γιατί περίσσευσαν ἐκεῖνοι ποῦ θέλουν νά ἐπωφεληθοῦν ἀπό τόν Χριστιανισμόν ἀντί νά τόν ὠφελήσουν.

Ὁ Χριστός προσφέρει ἀμοιβήν, ἀλλ' ὄχι ὑλικήν. Εἶναι ἀμοιβή ποῦ ὁ χρυσός δέν μπορεῖ ν' ἀγοράση Τί κι' ἄν ὁ Χριστός ἔδινε στόν ἄνθρωπο, σέ κάθε ἕναν ποῦ γινόταν ἀκολουθός Του ἕνα σεβαστό ποσό χρημάτων; Νομίζετε πῶς θά ὑπῆρχαν περισσότεροι Χριστιανοί τότε; Ἀγοράζεται μέ χρήματα ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου;

Ἕνας οἰκονομικός ἔφορος κατέφθασε μιά μέρα γιά νά ὁ πολογίση τόν φόρο ἑνός ἱεροκήρυκος.

(Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα)

Τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΦΙΛΙΑΤΙ

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

Τοῦ κ. ΤΑΜΒΑΚΟΥ

«Εἰρήνη ἡμῖν»

Ἀπό τά ἐγκαίνια τῶν ν

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γατέρες μένουν ἀνύπαντρες γιά τὸ ράφι. Λείπουν τ' ἀπαιτούμενα νὰ τίς παντρέψουν καὶ τοὺς ἔρχεται τὸ μυαλὸ γύρα. Πάει ἐκεῖνος ὁ καιρός ποὺ τὰ παιδιά ἄρπαζαν κι' ἔκλεβαν τὶν τσοῦπρες καὶ τὸ θυλικό γύριζε σὰν ὁ παρᾶς.

Σιταροπρόσωπη μεσόκοπη λαντζὼνα χουχουλίζοντας μελισσοβότανο μαβλάει τὸ ριμμένο μελίσσι νὰ κατηβεῖ ἀπό τὸ κλωνάρι τῆς ἀμυγδαλιᾶς ποὺ κρέμεται σὰν τσουπωτὸ σταφόλι στὴν κυψέλη, ἀνασκεώντας τ' ἄδεια κρηνιά, ποῦ μοιάζουν μὲ ταλάρια ('Ομηρικὴ λέξη 'Ιλιάδα Σ-568).

Τὸ παιδάκι τῆς γειτόνισσας ἄπραγο ἀπὸ μελίσσια ζυγώνει νὰ ἰδεῖ κι' ἐκεῖνη ἀπὸ τὸ φόβο μὴ τό τσιμπήσει καμμιά μυῖγα τοῦ φωνάζει μὲ λαχτάρα: «Φέα μωρὲ ζαλοκονηήνο καὶ κουτσουριάκο θὰ στ μακηλέψουν τὰ μελίσσια» κι' ἐπειδὴ δὲν ὑπακούει κι' ὅλο ξαμώνει, μαλακώνει τή φωνὴ της παρακαλώντας τό χνοῦ δαλο «φέα, νιάτα μου, ἄ, ρούση μου, ἄ, βλαστάρι τῆς μάνας, γιατὶ θά σὲ φὼν τὰ βλογμένα καὶ θὰ σκούξεις, καὶ θὰ σοῦ πάρω ἐγὼ ἕναν πλὸχερο ζαχαρικὰ» κι' ἐκεῖνο λίχουδο στά γλυκὰ πιστεύει στὶς ὑποσχέσεις κι' ἀπομακρύνεται.

'Αφοῦ συλλαρώθηκε τό μελίσσι μπαίνει ἡ γυναίκα στὸ σπίτι κι' ἀκούεται ὡς τὸ παζάρι ἡ μαγάνα της «σιοὺ μπουφοπιασμένες, ποὺ νὰ σᾶς πάρ' ἡ ἀλουπού δλες» καὶ κυνηγάει τὶς κότες, ποὺ ἄλλες πετάζονται ἀπό τὴ θύρα κι' ἄλλες φουρτουλᾶν ἀπὸ τά παραθύρια.

Δυό χωροφύλακες ὁδηγοῦν στό κρατητήριο μισοτσάρουχο χωρικό μέ τὶς χειροπέδες ἐπειδὴ ἔδειρε τὸν πρόεδρο τοῦ χωριοῦ του, ποὺ δὲν τὸν εἶχε στὸν κατάλογο τῆς δωρεάν διανομῆς τοῦ καλαμποκιοῦ, σὰν ἄπορο κι' αὐτόν.

Μελαψός ἔφηβος μέσα σὲ μισογκρεμισμένο ἀχυροκάλυβο πού σιουσιούλησαν οἱ ψύλλοι ἀσκεῖται στό κλαρίνο καὶ τὸ ντέφι, σαρακατσάνοι κουβαλοῦν μέ τὰ μουλάρια καψὸ ξυλα σὲ σπίτια ποὺ ψηλοκρατιοῦνται ἢ δὲν ἀδειάζουν καὶ καραγκούνισσες φιλονικοῦν μὲ τό μπακάλη, γιατί μέ λίγους «παγάδες» θέλουν νὰ πάρουν ὅσαὲχουν νά ψωνίσουν.

Μαυροφούστανες τσάμισσες ρίχνουν σπειριὰ στά καλαμποκοχώραφα πίσω ἀπό λιγοσαρκους ἡλιοκαμμένους ζευγίτες, μέ τὰ μωρά φασκιωμένα παρεκούλα στόν ὄχτο, κάτου ἀπό τὸν ἥσκιο τῆς συκιᾶς, ποὺ ὅλο λαχτίζουν καὶ νιαουρίζουν, γιατὶ τὰ τρῶν οἱ μυῖγες κι' ἄλλες νιόπαντρες, μὲ τὴν κοιλιὰ σιά πέρα, φέρουν φαΐ στούς κάκοψους ἐργάτες καὶ τὶς κακοζωϊσμένες φτωχοποῦλες πού σκηλίζουν τοὺς πεπονόκηπους.

Ὅπως τά μηρμήγκια τὸ καλοκαίρι στούς χερσότοπους σκορπισμένα λαβαίνουν στὶς δαγκάνες τους ὅ,τι τρώγεται ἀπὸ ταῦτα καὶ τὸ κουβαλοῦν ἀπό μηρμηγκόδρομους, πού ἐπὶ ταυτου κατασκεύασαν τὰ ἴδια, στὶς ὑπόγειες κατοικίες τους, ἀπό τὴν κωνικὴ πόρτα τῆς φωλιᾶς, ἔτσι κι' οἱ τσοῦπρες, δυό δυό, τρεῖς τρεῖς, κάπου καί μοναχιασμένες, οἱ περισσότερες κοκωνοφορεμένες σάν παπαροῦνες, δουλεύουν βοτανίζοντας τά σπαρτὰ καὶ γυρίζουν τὸ βράδι φορτωμένες τσάκνα γιά τὸ προσάναμμα τῆς στιᾶς ἤχλωρωσιὲς γιά τὶς γαζέλες ἤ κι' ἄλλο τίποτες χρειαζούμενο γιά τὸ σπίτι.

Δυό κωθὼνια (ἀτοφια ἡ ἀρχαία Σπαρτιατική λέξη κώ

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

«Εἶμαι πλούσιος», βεβαίωσε ὁ ἱεροκήρυκας τόν ἔφορο.

«Ἐν τάξει θὰ τόν κανονίσω τώρ»α, μονολόγησε ὁ ἔφορος.

«Τί ἔχεις, λοιπόν».

«Ἔχω Σωτῆρα πρῶταάπ'ὅλα. Αὐτὸς διὰ τῆς θυσίας του μοῦ χάρισε αἰώνια ζωὴ καὶ τώρα μοῦ ἔτοιμάζει τόπον εἰς τάς αἰωνίους μονάς».

«Κοί τὶ ἄλλο».

«Ἔχω μιὰ πολὺ καλή καὶ πιστή σύζυγο, κι' ὅπως ὁ Σολομὼν λέγει, γυναῖκα ἐνάρετον τὶς θέλει εὑρεῖ διότι ἡ τοιαύτη εἶναι πολὺ τιμιωτέρα ὑπὲρ τοὺς μαργαρίτας» (Παροιμ. λα 10).

«Καὶ τὶ ἄλλο;»

«Παιδιά ὑγιᾶ καὶ ὑπάκοα. Καρδιὰ γεμάτη μὲ τὴν εἰρήνη καὶ χαρά τοῦ Χριστοῦ ποὺ μὲ ἱκανοῦνουν νὰ περιῶ τή ζωὴ μου εὐχαριστα».

«Καὶ τὶ ἄλλο;»

«Τίποτε ἄλλο», ἀπήντησε ἐν κατοκλεῖδι ὁ Ἱερομήρυξ.

Ὁ ἔφορος ἔκλεισε τὰ βιβλία του, ἔβαλε τό μολύβι στὴν τσέπη

ἔβολε τό καπέλλο του νά φύγη λέγοντας στὸν Ἱεροκήρυκα, εἶσθε πραγματικὰ πλούσιος, ἀλλ' ὁ πλοῦτος σας δὲν εἶναι φορολογίσιμος.

Ἀφορολόγητα πλούτη σοῦ προσφέρει ὁ χριστός ὅταν Τόν δεχθῆς ὡς Σωτῆρα σου καὶ γίνης προγματικὸς, εἰλικρινής, ἀκόλουθὸς Του. Ξέρετε τί εἶπε στόν πέτρο καὶ τοὺς ἄλλους μαθητὲς ποὺ ἤθελαν κάτι χειροπιαστὸ ἀπὸ τόν Χριστό. «Ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τάς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὅς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἑκατονταπλάσια λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει» (Ματθ. ιθ 28–29)

Μὴ νομίσετε ὅμως ὅτι ὁ Θεὸς Πατέρας μας θὰ μᾶς ἀφίσῃ χωρὶς φροντίδα. Ξέρει ὁ πατέρας τί ἔχει ἀνάγκη τό παιδί του. Τό παιδί δί ὅμως δέν γίνεται παιδὶ γιὰ χάρι τῆς φροντίδος ποὺ θὰ τύχῃ. Ἡ φροντὶς εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς σχέσεως πατέρα καί παιδιοῦ Γίνου, λοιπὸν, παιδί τοῦ Θεοῦ δε χόμενος διὰ πίστεως τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κι' Αὐτὸς θὰ φροντίσῃ γιὰ σένα.

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΘΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΓΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Ἀριθ. πρωτ. 1407

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Νομομηχανικὸς Θεσ)τίας Διακηρύττει ὅτι

Τήν 30ήν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1959 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10–11 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προυπολογισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ἄνευ ὁρίου ἡ ἐκτέλεσις τῶν κάτωθι ἐργασιῶν.

1) Κατασκευὴ οἰκοδομικοῦ σκελετοῦ Δημ. Σχολείου Κοκκινολιθαρίου Προυπολογισμοῦ τῆς Υπηρεσίας ἄνευ ὁρίου ἡ ἐκτέλεσις τῶν κάτωθι ἐργασιῶν.

1) Κατασκευὴ οἰκοδομικοῦσκελετοῦ Δημ. Σχολείου Κοκκινολιθαρίου πρ)σμοῦ δρχ. 70000

2) Ἀποπεράτωσις Δημ. Σχολείου Ραβοστίβας πρ)σμοῦ δρχ. 30000

3) Ἀποπερ. Δημ. Σχολείου χλωμοῦ πρ)σμοῦ δρχ. 40.000

4) Αποπερ. Δημ. Σχολ. Γαρδικίου–Φιλ. πρ. δρχ. 20.000

5) Ἀποπερ. Δημ, σχολ, Κεραοχωρίου προυπολ. δρχ. 15.000

6) Ἐπισκευὴ Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου πρ)σμοῦ δρ. 15,000

7) Ἐπισκευὴ Δημ, Σχολ. Ἀχουρίων–Μαλουνίουπρ.δρχ10000

8) Ἐπισκ. Δημοτ. Σχολείου Γηρομερίου πρ)σμοῦ δρχ, 10.000

9) Ἐπισκευὴ Δημ, Σχολ, Κουρεμαδίου πρ)σμοῦ δραχ, 12,500

10) Ἐπισκευὴ Δήμ, Σχολ, Κεραμίτσης πρ)σμοῦ δραχ, 15000

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσίνδεκτοί Ἐργολάβοι ΔΕ Α' τάξεως καί ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομητικά

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 5ο)ο ἐπί τοῦ πρ)σμοῦ

Τά σχετικά τῶν μελετῶν εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καί δύνανται οἱ βουλόμενοι νά λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 15–6–1959

Ο Νομ)κὸς Θεσπρωτίας

Γ ΚΙΝΔΥΝΗΣ

Ἡ συνδρομὴ τῶν ἐν τῇ Ξένῃ Συμπατριωτῶν

ΕΘΕΜΕΛΙΩΘΗ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Τήν 14τρέχοντος ἐτελέσθησαν εἰς τήν ἀκριτικήν πόλιν τῶν Φιλιατῶν, μετὰ σεμνῆς ἐπιβλεπτικότητος, τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀνεγέρεως τοῦ ὡραιοτάτου Γυμνασιακοῦ κτιρίου, πού θά καλύψῃ μίαν σεβαρήν καί ἐπείγουσαν ἀνάγκην, ἀναγομένην εἰς τόν βασικόν τομέα τῆς μορφώσεως τῶν νέων τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ μας.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον ὠφείλεται κατά κύριον λόγον εἰς τήν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν τήν ὁποῖον συνεχίσταί τῆς εὐγενοῦς παραδόσεως τῶν ξενητεμένων παιδιῶν μας εἰς τήν φιλόξενον χώρον τῆς μεγάλης Βορειοαμερικῆς Δημοκρατίος, προσέφερον προθύμως οἱ Φιλιαταῖοι ξενιτεμένοι' ποσὸν 5 χιλ. δολλαρίων.

Χρῆμα κοπωμένο μέ μόχθο μακροχρόνιας ἐργασίας, πού ὅταν ὅμως πρόκειται γιὰ ἔργα προόδου καί πολιτισμοῦ στήν ἀγαπημένη τους γεννέτειρα ἀπλόχερα τὸ διαθέτουν.

Στήν ὡραία αὐτή τελετὴ παρέστησαν ὁ κ. Νομάρχης ὁ βουλευτής ΕΡΕ Θεσπρωτίας κ. Ἀθανασάκος, ὅλες οἱ τοπικές ἀρχές Δημόσιες καὶ Δημοτικές καὶ πλῆθος λαοῦ. Κατ' αὐτήν ὡμίλησαν ὁ μέν κ. Νομάρχης ἐξάρος τήν συμβολὴν καὶ τήν ἐν γένει πατριωτικὴν δρᾶσιν τῶν ξενητεμένων τέκνων τῆς ἀκριτικῆς περιοχῆς Φιλιατῶν. Ὁ δέ κύριος Ἀθανασάκος ἀναφερθεὶς εἰς τό ζωηρόν ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ἰδιαιτέρως εἰς τόν ἐκπαιδευτικὸν τομέα ὅστε νά καλυφθοῦν σχεδὸν σήμερον ὅλαι αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐκπαιδεύσεως, στοιχειώδους καί Μέσης, καί εἰς διδοκτήρια καὶ εἰς διδακτικὸν προσωπικὸν σέβαθμό ποὺ γιά πρώτη φορὰ στὴ Νεοελληνική ἱστορία νὰ μὴν ὑπάρχη κλειστὸ σχολεῖο, καὶ μάλιστα στήν πιὸ ἀκρητική γωνιά τῆς Ἑλλάδος. Ἐν κατοκλεῖδι ὡμίλησεν ὁ κ. Βασίλειος Τσώνης δημ) λος ἐκ μέρους τοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Φιλιατῶν τονίσας καί οὗτος τήν τεραστίαν σημασίαν τοῦ ἐγκαινιαζομένου ἔργου καί ἐκφράσας τάς εὐχαριστίας καί τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς σπουδαζούσης νεολαίας καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ἀκριτικῆς καὶ πολύπαθης ἐπαρχίας Φιλιατῶν, πρὸς τε τοὺς ξενητεμένους Φιλιαταῖους καί τὴν Κυβέρνησιν Ἐπηκολούθησε δεῖπνον.

Οὕτω ἔκλεισε ἡ ὡραία αὐτή τελετή, διὰ τῆς ὁποίας προσετέθη εἰς τόν νομόν μας ἕνας εἰσέτι ναὸς τῆς Παιδείας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νά ἐκφράσωμεν τὴν πικρὶαν μας διά τό γεγονός ὅτι μόνη ἡ πόλις τῆς Ἡγουμενίτσης -πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ- καὶ βιτρὶνα τῆς Ἑλλάδος γιά τὸν ἔξω κόσμο στερεῖται παντελῶς διδακτηρίων, Μέσης καὶ Δημοτικῆς χάρις εἰς τήν κλασικὴν ἀδιαφορὶαν τῶν ἀρχόντων της. Ἂν θέλουν ἔστω καί τώρα, ἄς παραδειγματισθοῦν ἀπὸ τοὺς φιλιαταίους καὶ τούς Παραμυθιῶτες. Ἂς φιλοτιμηθοῦν καὶ ἄς κινηθοῦν ἐντατικά διά νὰ καλύψουν τὸ τεράστιον τοῦτο κενόν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Τελουμένων τήν 5ην Ἰουλίου ἐν Φιλιάταις

Τήν 5ην Ἰουλίου 1959 καὶ ὥραν 4ην μ.μ. θὰ τελεσθοῦν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Γυμναστηρίῳ Φιλιατῶν οἱ Β. Πανθεσπρωτικοὶ Λαϊκοὶ Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες Στίβου ὑπὸ τήν προστασίαν τοῦ κ. Νομάρχου Θεσπρωτίας.

Μέρος Α'.

Τελεσθησόμενα ἀγωνίσματα,

1) Δρόμος 1000 μέτρων
2) » 1.500 »
3) » 3.000 »
4) Λιθοβολία
5) Σφαιροβολία
6) Ἀκοντισμὸς
7) Ἐλευθέρα δυσκοβολία
8) Ἅλμα εἰς μῆκος ἁπλοῦν.
9) Ἅλμα εἰς μῆκος τριπλοῦν.
10) Ἅλμα εἰς ὕψος.

Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουν ἅπαντες οἱ ἐπιθυμοῦντες Θεσπρωτονεξαιραίτως ἡλικίας.

Οἱ ἀθλητὰί θὰ φέρωσι κατὰ τοὺς ἀγώνας ἀθλητικὴν περιβολὴν

Εἰς τούς νικητὰς θὰ ἀπονεμηθοῦν ἀναμνηστικὰ ἔπαθλα.

Μέρος Β

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων θὰ λάβουν χώραν Ἑλληνικοὶ χοροὶ μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας Εἰς τοὺς καλλιτέρους χορευτικούς ὁμίλους θὰ ἀπονεμηθοῦν βραβεῖα.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ "Θ. ΒΗΜΑ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέχεται καθ' ἑ ὅσην ἐν Φιλιάταις

(Οἰκία Σόρογκα)

ΑΡΙΘΜΟΣ 10.502

Ὁ Συμβολαιογράφος Παραμυθίας Ἀλέξανδρος Γεωργίου Βλασκάκης κάτοικος Παραμυθίας Θεσπρωτίας τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος

Δηλοποιῶ ὅτι

*Ἐπισπεύσει τοῦ Βασιλείου Δημ. Σακαρέλη κατοίκοῦ Μαζαρακιᾶς Ἡγουμενίτσης δικαιουμένου λαμβάνει παρὰ τῶν ὀφειλετῶν του α) χρήστου Μαμούρη καί 2) Σπυριδούλας συζύγου Χρήστου Μαμούρη κατοίκων Παραμυθίας δυνάμει τῆς ἀριθμ. 87)1959 ἀποφάσεως ε μικροδιαφορᾶς εἰ ηνοδικε Παραμυθίας ταγῶν ιηθεισῶν ἐπι σθεῖσαν ἀπαί τησιν δραχμῶν .800 ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 10ης Ἀπριλίου 1958 καί μέχρι ἐξοφλήσεως β) διά δικαστικὴν δαπάνην ἑκατὸν τριάκοντα (130) καὶ γ) δι' ἀπόγραφον δύο ἀντίγραφα ἐπιταγὴν καί ἔξοδα ἐπιδόσεως δραχμάς 165 καί ταῦτας σὺν τῇ δικαστικῇ δαπάνῃ ἐντόκως νομίμος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς καί μέχρι ἐξοφλήσεως ΘΕΛΕΙ ἐκτεθῆ εἰς δημόσιον ἀναγκαστικόν πλειστηριασμόν ἐνώπιον μου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ἐν κωλύματε τι ἐμοῦ τὴν εἰκοστήν ὀγδόην (28) Ἰουνίου 1959 ἔτους Κυριακήν καί ἀπὸ 10ης ὥρας π, μ. μέχρι 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἐν Παραμυθίᾳ καί ἐξωθι τοῦ καφενείου Σπυρίδωνος Κυριάκη κοιροῦ δέ μή ἐπιτρέποντος ἐν τὸς αὐτοῦ τόπω συνήθει πλειστηριασμῶν τό ἑξῆς ἀκίνητον κτῆμα τῆς ὀφειλέτιδος Σπυριδούλας συζύγου Χρήστου Μαμούρη κατασχεθὲν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 καὶ ἀπό 13 Μαΐου 1959 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Θεσπρωτία Πρωτοδικῶν Χρήστου Γεωργίου Μπόλοση, ἤτοι τὸ ἐν τέταρτον (1)4 ἐξ ἀδιαρέτου μιᾶς ἰσογειοαναγείου οἰκίας κειμένης ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως Παραμυθίας καί παρὰ τήν ὁδὸν Ἡφαίστου συγκειμένης ἐκ δύο ἰσογείων διὰ τερισμάτων καί δύο ἀνωγείων δωματίων καί μιᾶς ἐν τῷ ἀνωγείῳ κουζίνας ἐπικοινωνούντων τοῦ Ἰσογείου μετὰ τοῦ ἀνωγείου διὰ κλίμακος κάτωθι τῆς ὁποίας ὑπάρχη τὸ ἄφο δευτήριον τῆς κατοικίας. Συνορεύει δέ αὕτη γύρωθεν καὶ ἐν ὅλῳ μέ δρομίσκον πάροδον καὶ οἰκίαν Ἰωάννου Γιαννάκη μέ οἰτίαν καὶ ἀποθήκην ἀδελφῶν Μπαζάκου εἰς τὸ εἰσόγειον τῆς ὁποίας λειτουργεῖ τὸ γανωτήριον Νικολάου Μόσχου μέ οἰκίαν Κων)τίνου Μπαζάκου καὶ δημόσιον δρόμον. Ἡ οἰκία αὕτη ἔχη μῆκος παραλλήλως τῆς ὁδοῦ Ἡφαίστου ὀκτὼ (8) μέτρων βάθος ἤ πλάτος δέκα πέντε (15) μέτρων καὶ ὕψος ἑπτὰ (7) μέτρων. Εἶναι δὲ ἐν μέρει αὕτη λιθόκτιπος καὶ ἐν μέρει Τσατουμᾶ καὶ δὲν εὑρίσκεται σὲ καλὴν κατάστασιν ὡς πεπαλαιωμένη καὶ ἀσυντήρητος. (ἐκτιμηθεῖσαν ἀντὶ διαγράφονται δύο λέξεις) ἐκτιμηθέντος τοῦ ἐνὸς τετάρτου 1)4 ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς ὀνωτέρω οἰκίας ἀντὶ δραχμῶν 40.000. Ὁ Πλειστηριασμός ταύτης γεννήσεται ἵνα ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος πληρωθῶσι ὁ ἐπίσπεύδων τήν ἀπαίτησίν του, τούς περαιτέρω τόκους καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ μέχρις ἐξοφλήσεως. Πρώτη προσφορά ὡρίσθη τὸ ποσόν τῶν δραχμῶν 2,500, ἡ κατακύρωσις γεννήσεται εἰς τόν πλεῖονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τήν δωδεκάτην μεσημβρινὴν διδομένου τοῦ σημείου κατακυρώσεως διά σκηπαρίου ἢ κώδωνος καί ὑπό τοῦ προεκφωνοῦντος τόν πλειστηριασμόν κήρυκος. Δηλοῦται ὅτι οἱ ἐπισπεύδοντες οὐδεμίαν εὐθύνην φέρουσι διὰ τυχόν ἐκνίκησιν τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἀκινήτου ἢ ἕνεκεν δουλνιῶν ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων βαρῶν ὑφισταμένων ἐπ' αὐτοῦ. Πᾶς πλειοδότης ὀφείλει νά καταθέση τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τό Ταμεῖον Παρακαθηκῶν καὶ δανείων ἐντός τῆς ἐπομένης τῆς κατακυρώσεως προσκομίζων ἡμῖν τό οἰκεῖον γραμμάτιον, ἄλλως γεννήσεται ἀναπλειστηριασμός εἰς βάρος του. Τὰ κυρήκεια δικαιώματα βαρύνουσιν τόν τελαυταῖον πλειοδότην. Καλοῦνται οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλθωσιν κατά τόν ἄνω τόπον καὶ χρόνον καί πλειοδοτησωσιν Ἐγένετο ἡ παρούσα ἐν Παραμυθίᾳ καί ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐπί τῆς ὁδοῦ Γαλατᾶ τῆς ἰδιοκτησίας κληρονόμων Γεωργίου Βαλασκάκη σήμερον τήν δεκάτην (10) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου (1959) ἔτους, εἰσπραχθεισῶν διάτέλη καὶ δικαιώματά μου δραχμαὶ ἓν ὅλῳ μεθ' ἑνὸς ἀντιγράφου δραχμαί ὀγδοήκοντα πέντε (85) ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου φύλλου καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης καί ἐ. σφραγίσθη ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμγολαιογράφος Παραμυθίας

τοῦ πλειστηριασμοῦ Ὑπάλληλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

ἀριθ. πρωτ 1408

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Νομομηχανικὸς Θεσ)τίας διακηρύττει ὅτι

Τήν 30ὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1959, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12–13 μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προυπολογισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ἄνευ ὁρίου ἡ ἐκτέλεσις τῶν κάτωθι ἐργασιῶν

1) Ἀποπεράτωσις 1ου ὀρόφου Δημ. Σχολείου Πέρδικας προυπολογισμοῦ δραχμῶν 14000

2) Ἀποπερ, δημ, Σχολ, Παραποτάμου δρχ. 11000

3) Ἀποπεράτωσις Δημ, σχολείου Βρυσοπούλας πρ, δραχ. 50000

4) Ἀποπεράτωσις δημ, σχολείου Κρυσταλλοπηγῆς πρ, δρχ 15000

5) Ἀποπεράτωσις δημ, σχολείου Συβοτῶν πρ, δραχμῶν 15,500

6) Ἀποπεράτωσις Δημ, Σχολ, Μαργαριτίου πρ)σμοῦ δρχ 100.000

7) Ἐπισκευὴ Νηπιαγωγείου Παραμυθιᾶς πρ)σμοῦ δραχ, 20000

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσίν δεκτοί ἐργολάβοι ΔΕ Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομητικά

Ἐγγύησις συμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 5ο)ο ἐπὶ τοῦπρουπολογισμοῦ Τὰ σχετικὰ τῶν μελετῶν εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην

Εν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 15–6–1659

Ὁ Νομομηχανικὸς Θεσπρωτίας

Γ ΚΙΝΔΥΝΗΣ

ΤΟ ΦΟΙΝΙΚΙ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λων τῶν χωριῶν της, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἐσωτερικόν της, καὶ βασίζει τὴν προκοπήν της καὶ τὴν πρόοδόν της. Διότι τά χωριά εἶναι ἐκεῖνα ποὺ στηρίζουν ὅλα τά ἱδρύματα καί ὄχι τὸ ἐσωτερικόν τῆς πόλεως.

Καί μιὰ τέτοια προϋπόθεσις εἶναι καὶ ἡ ὕδρευσις τοῦ Φοινικίου. Ἡ ὕδρευσις τοῦ χωριοῦ θὰ συντελέσει εἰς τὴν πρόοδον καὶ τόν πολιτισμόν καὶ κυρίως τὸ σταμάτημα τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τοὺς κατοίκους του. Διότι χωρὶς νερό δὲν προσφέρεται τὸ Φοινίκι νὰ τραβήξη τοὺς ξενητεμένους στά σπίτια τους. Ἡμεῖς ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἀξιοποίησιν πάσης δυνατότητος διὰ τὴν τήν εὐημερίαν καὶ ἄνοδον τῶν χωριῶν, παράγοντες βασικοί ποὺ θά συντελέσουν εἰς τὸ σταμάτημα τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν χωριῶν, διότι ἔτσι νομίζομεν ὅτι προσφέρομεν μίαν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, ὄχι μόνον καταπολεμῶντες τήν ἀστυφυλίαν, καὶ τὴν μετανάστευσιν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς δυνατότητος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζητοῦμεν τὴν ἐπιστροφὴν στά χωριά ὅλων τῶν ξενητεμένων, γιά νά γεμίση ἡ Θεσπρωτία ἀπό Θεσπρωτοὺς. Καί κατά τήν γνώμην μας κάθε ἄλλη γνώμη εἶναι ἀντεθνική, διότι ἡ ἐγκατάλειψις, καί ἡ ἐρήμωσις, φέρουν τά ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

Κατὰ τάς διαπραγματεύσεις πού διεξήχθησαν διά τὴν ὕδρευσιν Φιλιατῶν—Φοινικίου μεταξὺ Δημάρχου καὶ Προέδρου, καὶ μεταξύ Δημάρχου καί Συλλόγου Φοινικιωτῶν ἐν Ἀθήναις, κατά τήν ἐκεῖ μετάβασίν του, οἱ Φιλιαταῖοι ἐζητοῦσαν νά πάρουν 200 μ3 ἀνὰ 24ωρον ἡ Κοινότης Φοινικίου, ὡς ἡ μελέτη τοῦ κ. Τριανταφυλλίδη ἀνφέρει:

Αἰφνιδίως καὶ ὅλως ἀδικαιολογήτως ἐλάχιστοι Φιλιαταῖοι παρουσιασθέντες ἀπὸ μερικοὺς ὑπὲρ... Φιλιαταίους, ἔρριξαν τὸ σύνθημα ὅτι τό νερὸ δὲν φθάνει, καί κατά συνέπειαν δὲν θά δόσωμεν νερό ἐδήλωναν, στό Φοινίκι. Τότε ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐζήτησεν ἀπό τήν Νομαρχίαν νά στείλη εἰδικόν νά μετρήση τὴν μεταφερομένην ποσότητα ὕδατος εἰς τὴν δεξαμενὴν τῶν Φιλιατῶν. Πραγματι κατ' ἐντολὴν τῆς Νομαρχίας ὁ ὑπομηχανικός τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Θεσπρωτίας κ. Καξίρας ἐμέτρησεν τὴν μεταφερομένην ποσότητα ὕδατος καί εὑρέθη ὅτι ἡ ποσότης εἶναι 370 μ3 ἀνά 24 ωρον περισσότερον τῆς ἀρχικῶς προβλεφθείσης, καὶ ὅτι ἡ μεταφορικὴ ἱκανότης τῶν σωλήνων εἶναι σταθερὰ.

Τοῦτο διεπιστώθη καὶ ἐβεβαιώθη, καί ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ κ. Πρίντεζη.

Αὐτά τά ἀγνοεῖ, ἢ δέν θέλει νά καταλάβη ὁ κ. Γ. Βουγίδης ἀρκεῖ νὰ ἱκανοποιήση τόν ζῆλον του τοῦ ὑπέρ τῶν Φιλιατῶν καὶ ἐναντίον τοῦ Φοινικίου.

*Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι ὁ Λαός τῶν Φιλιατῶν ἀγαπᾶ τὸ Φοινίκι, καὶ δέν θά θ